

Notat

MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. sns-401-00763

Den 12. juli 2007

Miljøministerens notat ad KOM (2005) 0163 Forslag til Rådets beslutning om markedsføring i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (Zea mays L. linje MON 863), der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for majs-rodorm i forlængelse af samråd i Folketingets Europaudvalg d. 1. juni 2007.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes, som lovet på europaudvalgmødet den 1. juni 2007, oversende et notat der redegør for om forsigtighedsprincippet i direktiv 2001/18/EF kan anvendes ved antibiotikaresistensmarkører i GMO-majs, hvorved et dansk forbud kan retfærdiggøres.

Svar:

Direktiv 2001/18/EF (udsætningsdirektivet) har indarbejdet forsigtighedsprincippet i sin udformning for så vidt angår anvendelsen af antibiotikaresistente markørgener, idet det fastslås i direktivets artikel 4 stk. 2, at Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre, at GMO'er, der indeholder gener, som udtrykker resistens overfor antibiotika anvendt i human- eller veterinærmedicinsk behandling, skal tages specielt i betragtning ved miljørisikovurderingen med henblik på identifikation og udfasning af de antibiotikaresistensmarkører, der kan have uønskede virkninger på menneskers sundhed og miljøet.

Kommissionen har udarbejdet et sæt retningslinier for anvendelse af antibiotikaresistensmarkører i GMO'er på fællesskabsplan, som nærmere udmønter art. 4 stk. 2 ved at identificere de antibiotikaresistensmarkører, der kan have uønskede virkninger på menneskers sundhed og miljøet. Da der ifølge de danske regler ikke gives tilladelse til GMO'er, der indeholder antibiotikaresistente markørgener, og da der endnu ikke er vedtaget et sæt retningslinier for anvendelse af antibiotikaresistente markørgener i GMO på fællesskabsplan stemmer Danmark konsekvent nej ved afstemninger under udsætningsdirektivet i såvel komité som råd i sager, hvor GMO'en indeholder antibiotikaresistensmarkører.

Når en GMO har opnået EU-godkendelse er samtlige medlemsstater retsligt forpligtet til at tillade markedsføring af GMO'en, idet der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Dette gælder uanset hvordan, det enkelte medlemsland har stemt i EU.

Anvendelse af beskyttelsesklausulen i direktivets artikel 23 med henblik på at forbyde markedsføring af en konkret GMO, som har en EU-godkendelse, forudsætter, at medlemsstaten på baggrund

af nye oplysninger om den pågældende GMO har en begrundet mistanke om, at GMO'en udgør en risiko for sundhed eller miljø.